

POSLANICA
RIMLJANIMA
KOJU JE NAPISAO
APOSTOL PAVLE

POSLANICA
RIMLJANIMA
KOJU JE NAPISAO
APOSTOL PAVLE

Beograd
2024.

Pozdrav

Pavle,
 sluga Hrista Isusa, koji je pozvan za apostola i
 odvojen za službu Božijeg evanđelja,
 koje je Bog preko svojih proroka unapred obećao
 u Svetom Pismu,
 o svome Sinu, Davidovom potomku po telu,
 postavljenim Sinom Božijim po Duhu Svetosti
 u sili vaskrsenja iz mrtvih;
 o Isusu Hristu, Gospodu našem, po kome smo
 primili milost i apostolstvo
 da u slavu njegovog Imena
 dovodimo u poslušnost vere sve neznabošce,
 među kojima ste i vi pozvani da pripadate Isusu
 Hristu:
 svima vama u Rimu, koji ste od Boga voljeni
 i pozvani da budete sveti:
 milost vam i mir od Boga, našeg Oca, i Gospoda
 Isusa Hrista!

Pavlova čežnja

Pre svega, zahvaljujem se svome Bogu - kroz Isu-
 sa Hrista - za sve vas, jer se o vašoj veri govori po
 čitavom svetu. Bog - kome zdušno služim u ši-
 renju evanđelja njegovog Sina - svedok mi je da
 vas neprestano spominjem u svojim molitvama
 i uvek se molim da se i meni, u skladu s Božijom
 voljom, konačno ukaže prilika da dođem kod vas.
 Jer, čeznem da vas vidim i da vam donesem neki
 duhovni dar da se osnažite; zapravo, da se me-
 đusobno ohrabrimo zajedničkom verom: vašom

	i mojom. Vidite, ne bih hteo da ne znate da sam često nameravao da dođem kod vas, da i među vama uberem koji plod kao i među drugim narodima, ali sam do sada uvek bio sprečen u tome. Dužan sam i Grcima i neznabožačkim narodima, i mudrima i nerazumnima, i zato sam spreman da i vama u Rimu objavim evanđelje!	13 14 15
Snaga i suština evanđelja	Naime, ja se ne stidim evanđelja, jer je ono sila Božija za spasenje svakome ko veruje - kako prvo Jevrejinu isto tako i Grku! Jer, pravednost Božija je otkrivena u evanđelju , i to: iz vere u veru , baš kao što je i pisano:	16 17
	<i>Pravednik će živeti od vere.</i>	
Božiji gnev nad neznabožačkim narodima	Sa neba se otkriva Božiji gnev protiv svake bezbožnosti i nepravednosti ljudskog roda, protiv onih koji svojom zlobom suzbijaju istinu. Jer, oni znaju o Bogu ono što se o Bogu može saznati - to im je očigledno, jer je Bog učinio da to bude očigledno. Još od stvaranja sveta, njegova večna sila i božanska priroda - ma koliko to bile njegove nevidljive osobine - mogle su se razumeti i sagledati u onome što je stvoreno. Dakle, ljudi nemaju izgovora!	18 19 20
	Iako su upoznali Boga, nisu ga kao Boga proslavili i zahvalili mu, nego su im misli postale prazne, a bezosećajno srce im se pomračilo. Praveći se da su mudri, postali su ljudi: slavu besmrtnog	21 22 23

Boga su zamenili slikom i likom smrtnog ljud-
skog bića, ptica, četvoronožaca i gmizavaca.

Zato ih je Bog, u požudama njihovih srca, prepustio nečistoti, da međusobno obeščašćuju svoja tela. Oni su Božiju istinu zamenili lažju, pa su slavili i služili stvorenju, a ne Stvoritelju, koji je blagosloven dovek! Amin! Zbog toga ih je Bog prepustio njihovim sramnim strastima. Njihove žene su prirodne polne odnose zamenile neprirodnim. Isto tako su i muškarci napustili prirodni odnos sa ženom i izgarali su u požudi jedan za drugim. Muškarci su s muškarcima činili sramna dela i tako su na sebe navukli zasluženu kaznu za svoju zastranjenost.

Pošto nisu smatrali da je vredno biti privržen spoznaji Boga, Bog ih je prepustio njihovom izopačenom umu, da rade ono što ne treba da se radi. Oni su puni svake nepravednosti, pokvarenosti, pohlepe, zlobe, zavisti, ubistva, svađe, prevare, zlonamernosti; oni su ogovarači, klevetnici, bogomrsci, drznici; oni su oholi i razmetljivi; smišljaju zlo, nisu pokorni roditeljima, nisu razboriti, nisu pouzdani; bezosećajni su i nemilosrdni... Uprkos tome što znaju za pravednu Božiju odredbu da oni koji to čine zaslužuju smrt, oni ne samo da to čine, nego i odobravaju drugima koji to čine.

2

1

*Božiji gnev
nad Jevrejima*

Stoga nemaš izgovora, čoveče koji sudiš, ma ko da si. Jer, samim tim što nekom drugom sudiš,

	samome sebi presuđuješ, pošto ti činiš to isto. A mi dobro znamo da je Božija osuda onih koji to čine zasnovana na istini.	2
	Čoveče - ti koji sudiš onima koji to čine a činiš to isto - zar misliš da ćeš time izmaći Božijem sudu? Ili si možda potcenio bogatstvo njegove dobrote, strpljenja i dugotrpljenja, ne shvatajući da te Božija dobrota vodi obraćenju?	3 4
	Međutim, svojom tvrdoglavošću i okorelošću srca, ti samo nagomilavaš na sebe gnev za Dan gneva, kada će nastupiti Božiji pravedni sud, u kome će Bog svakome uzvratiti prema njegovim delima: onima koji istrajno čine dobro tražeći slavu, čast [<i>i trajne vrednosti</i>] - daće večni život; a onima koji prkose i ne pokoravaju se istini, nego se pokoravaju nepravdi - njima će dati gnev i srdžbu. Muka i nevolja na dušu svakog ljudskog bića koje čini zlo, kako prvo Jevrejinu, isto tako i Grku; a slava, čast i mir svakome koji čini dobro, kako prvo Jevrejinu, isto tako i Grku. Jer, Bog ne gleda ko je ko.	5 6 7 8 9 10 11
Zakon ne spasava sam po sebi	Svi koji su bez Zakona grešili, bez Zakona će i propasti. A onima koji su pod Zakonom grešili, po Zakonu će i biti suđeno. Jer, pred Bogom nisu pravedni oni koji samo slušaju Zakon, nego će pred njim biti opravdani oni koji Zakon izvršavaju.	12 13

Naime, kada narodi, koji nemaju Zakon, po prirodi izvršavaju Zakon, onda su oni sami sebi zakon iako nemaju Zakon, zato što pokazuju da im je u srcu zapisano ono što Zakon traži (o čemu svedoči i njihova savest i njihove misli kojima prosuđuju vlastite optužbe i odbrane).

Sve će se ovo razrešiti toga dana, kada će Bog - preko Isusa Hrista - suditi ljudskim tajnama (što je u skladu s evanđeljem koje propovedam).

*I Jevreji i
neznabožački
narodi imaju
iste moralne
izazove*

A sada, ti - ako sebe nazivaš Jevrejinom koji se oslanja na Zakon i hvali se Bogom, ako misliš da znaš Božiju volju, jer primajući pouke iz Zakona prosuđuješ bolje; i ako si ubeđen da si vođa slepima, svetlost onima koji su u tami, učitelj nerazumnih, vaspitač slabih i onaj koji u Zakonu ima svoje oličenje znanja i istine - onda ti, koji učiš druge, zašto sebe ne poučiš? Ti, koji propovedaš protiv krađe - kradeš! Ti, koji govoriš da se ne čini preljuba - činiš preljubu! Ti, koji se gadiš idola - i sam pljačkaš hramove! Ti, koji se hvališ Zakonom, kršiš Zakon i ne poštuješ Boga - kao što je napisano:

Zbog vas se među neznabošcima ruži Božije ime.

*Obrezanje
ne spasava
samo po sebi*

Obrezanje važi ako izvršavaš Zakon. Ali, ako kršiš Zakon, onda je tvoje obrezanje postalo neobrezanje. U tom smislu, ako se neobrezani pridržava odredbi Zakona, zar se njegovo neo-

brezanje onda neće smatrati obrezanjem? Tako
 će oni, koji nisu telesno obrezani, ali koji drže
 Zakon, suditi tebi koji kršiš Zakon, iako imaš i
 pisanu Reč i obrezanje. Jer, nije Jevrejin onaj
 koji je to spolja - niti je pravo obrezanje spolja,
 na telu - nego je pravi Jevrejin onaj koji je to
 iznutra, zato što je obrezanje srca pravo obreza-
 nje: obrezanje Duhom, a ne slovom. Ovakav čovek
 ne dobija pohvalu od ljudi, nego od Boga.

*Božija
 obećanja
 ne spasa-
 vaju sama
 po sebi*

Onda, koja je prednost Jevreja? Ili, kakva je korist
 od obrezanja? Velika, u svakom smislu. Prvo, po-
 verena im je živa reč Božija. Da, ali šta ako su neki
 od njih bili neverni? Da li će njihova nevernost obe-
 snažiti Božiju vernost? Nikako! Nego, neka Bog
 bude istinit, a svaki čovek lažov, kao što je pisano:

*Da budeš opravdan svojim iskazom
 i pobediš kada te budu sudili.*

Ali, ako naša nepravda služi samo tome da
 potvrdi Božiju pravednost, šta bismo na to re-
 kli? Da je Bog nepravdan kada iskaljuje svoj
 gnev na nas (samo ljudski govorim)? Nikako!
 Kako bi onda Bog mogao da sudi svetu? Ipak,
 ako je zbog moje lažljivosti istinitost Božija još
 očiglednija na njegovu slavu, zašto mi se i dalje
 sudi kao grešniku? I zašto da ne „činimo zlo da
 bi došlo dobro”, kao što nas neki ogovaraju i tvr-
 de da tako govorimo? Njihova osuda bi onda bila
 opravdana!

<i>Svi smo grešni</i>	Onda, šta? Da li smo u prednosti? Nikako, jer smo ovde pokazali da su pod grehom svi - i Jevreji i Grci - baš kao što je pisano:	9
		10
	<i>Nema nijednoga pravednoga, nema razumnoga, nema nikoga ko Boga traži.</i>	11
	<i>Svi su zastranili i svi su zajedno postali beskorisni.</i>	12
	<i>Nema nikoga ko čini dobro - nema nijednoga!</i>	
	<i>Grla su im kao otvoreni grobovi;</i>	13
	<i>laskavim jezicima pletu prevare.</i>	
	<i>Usne su im pune zmijskog otrova,</i>	14
	<i>a usta prepuna gorčine i psovki.</i>	
	<i>Njihove noge žure da proliju krv;</i>	15
	<i>putevima kojima oni prođu,</i>	16
	<i>ostaju ruševine i beda.</i>	
	<i>Oni ne poznaju put mira.</i>	17
	<i>Strah od Boga nemaju pred svojim očima.</i>	18
	Sada znamo da, šta god da Zakon kaže, to govori onima koji su pod Zakonom, tako da svačija usta začute, i da se vidi da je ceo svet kriv pred Bogom. Zato se niko neće opravdati pred Bogom delima Zakona, jer posredstvom Zakona dolazi samo jasno spoznanje greha.	19
		20
<i>Opravdanje verom</i>	Ali, sada je, odvojeno od Zakona, objavljena Božija pravednost - ona o kojoj svedoči i Zakon i Proroci - a to je Božija pravednost kroz veru u Isusa Hrista , i ona je za sve koji veruju! Nema tu razlike; jer, svi su zgrešili i lišeni su slave Božije, ali su besplatno opravdani njegovom milo-	21
		22
		23
		24

šću na osnovu otkupa u Hristu Isusu. Njega je Bog javno prikazao kao **žrtvu za pomirenje kroz veru u njegovu krv.** Ovim je pokazao svoju pravednost, jer, u svojoj strpljivosti, on je puštao nekažnjene one koji su ranije činili grehe; a sve ovo zato da bi i u sadašnje vreme pokazao da je pravedan i da **opravdava onoga ko veruje u Isusa.**

Dakle, gde je ovde hvalisanje? Isključeno je! Po kom osnovu? Po zakonu dela? Ne, nego **po zakonu vere;** jer mi smatramo da je čovek **opravdan verom,** nezavisno od vršenja dela koje propisuje Zakon. Ili je Bog samo Bog Jevrejima? Zar on nije Bog i drugim narodima? Da, jeste, on je Bog i drugim narodima. Jer, Bog je jedan i on će i obrezane **opravdati na osnovu vere,** i neobrezane takođe, kroz **istu ovu veru.** Da li mi tako ovom verom odbacujemo Zakon? Nikako! Naprotiv, mi Zakon podržavamo.

*Avraam je
opravdan
verom*

Šta da kažemo, šta je Avraam, naš praotac po telu, otkrio na ovu temu? Zapravo, da je Avraam bio opravdan na osnovu svojih dela, onda bi se i imao s čime dičiti - ali ne i pred Bogom. Jer, šta Pismo kaže?

*Avraam je **poverovao** Bogu
i **to mu se uračunalo u pravednost!***

Radniku njegova plata nije dar, nego ono što mu dužno pripada. A onome koji nema dela, ali se

pouzda je u Onoga koji opravdava bezbožnika, njegova **vera mu se računa u pravednost**. Isto tako i David govori o tome kako je blagosloven onaj kome Bog računa pravednost bez dela: 6

*Blago onima čiji su prestupi oprošteni
i gresi pokriveni.* 7

Blago čoveku kome Gospod ne računa greh. 8

Da li je ovaj blagoslov samo za obrezane, ili je on i za neobrezane? Jer, rekli smo da je Avraamu njegova **vera bila uračunata u pravednost**. A kada mu je ona to bila uračunata? Dok je bio obrezan ili dok je bio neobrezan? Ne dok je bio obrezan - nego dok je bio neobrezan! A znak obrezanja je [*naknadno*] primio kao pečat **pravednosti koju je stekao verom** dok je bio neobrezan. Tako je on otac svih onih koji veruju - a nisu obrezani - da se i njima [*njihova vera*] računa u pravednost. On je i otac obrezanih, svih onih koji nisu samo [*telesno*] obrezani nego i idu onim stopama vere koju je naš otac Avraam imao dok je još bio neobrezan. 9 10 11 12

Jer, obećanje koje je dato Avraamu, ili njegovim potomcima, da će on biti naslednik sveta, nije njemu dato na osnovu Zakona, nego na osnovu **pravednosti koja dolazi od vere**. Ako su naslednici oni koji žive po Zakonu, onda vera ne vredi i obećanja su prazna. Jer, Zakon izaziva gnev; i gde nema Zakona - nema ni prekršaja. 13 14 15

Iz tog razloga, sve zavisi od **vere**, kako bi obećanje bilo **zasnovano na milosti** i stoga bilo zagarrantovano svim Avraamovim potomcima; znači, ne samo onima koji žive po Zakonu, nego i onima koji žive po Avraamovoj [*izvornoj*] veri. On je svima nama otac, kao što je i pisano:

Učinio sam te ocem mnogih naroda;

otac - pred Onim kome je lično poverovao; pred Bogom koji oživljava mrtve i koji doziva u postojanje ono što ne postoji!

Avraamova
i autentična
hrišćanska
vera

Avraam je imao nadu uprkos beznađu i poverovao je da će postati „*otac mnogih naroda*” čim je čuo šta mu je obećano: „Toliko će biti tvoje potomstvo!” Nije klonuo verom iako je bio svestan svog već obamrlog tela (imao je blizu sto godina!) i umrtvljenja Sarine materice. I nije sa nevericom gledao na Božije obećanje, nego se osnažio verom, dao slavu Bogu i bio potpuno uveren da je Bogu moguće učiniti ono što je obećao [*da će učiniti*]. I zato mu se to

uračunalo u pravednost!

Ali, ovo „*uračunalo*” nije zapisano samo radi njega, nego i **radi nas kojima će se uračunavati to što verujemo u Onoga koji je iz mrtvih vaskrsao našeg Gospoda Isusa, koji je predat za naše grehe i koji je vaskrsnut radi našeg opravdanja!**

*Opravljanje
verom daje
mir i radost*

Pošto smo **opravdani verom, imamo mir s Bogom** kroz našega Gospoda Isusa Hrista. Kroz njega smo, **verom**, dobili slobodni pristup ovoj milosti u kojoj živimo, i hvalimo se nadom našega udela u Božijoj slavi. I ne samo to; nego se mi hvalimo i u našim teškoćama, jer znamo da teškoće donose istrajnost, istrajnost prekaljenost, a prekaljenost nadu - a nada nas neće razočarati! Zapravo, Božija ljubav je već izlivena u naša srca kroz Svetoga Duha, koji nam je dat!

Naime, dok smo mi još bili bespomoćni - u pravi Božiji čas - Hrist je umro za nas bezbožnike. (Jedva da bi neko umro za pravednika; možda bi se za dobrog čoveka neko i usudio umreti). **Ovako Bog dokazuje svoju ljubav prema nama, tako što je Hrist umro za nas dok smo još bili grešnici.** A sada - kada smo opravdani njegovom krvlju - kroz njega je naše spasenje od Božijeg gneva još sigurnije! Jer, ako smo još kao njegovi neprijatelji bili izmireni s Bogom kroz smrt njegovog Sina, još ćemo više, ovako izmireni, biti spaseni njegovim životom! I ne samo to; nego se hvalimo i Bogom, kroz našeg Gospoda Isusa Hrista, kroz koga smo sada primili izmirenje s Bogom.

Dakle, kao što je preko jednog čoveka greh ušao u svet - a smrt došla preko greha - tako je smrt zahvatila sve, jer su svi zgrešili. Greh je pre do-

laska Zakona bio u svetu, ali se greh ne računa
tamo gde nema Zakona. Međutim, smrt je vlada- 14
la od Adama do Mojsija čak i nad onima koji nisu
zgrešili sličnim prekršajem kao Adam, koji je sli-
ka Onoga koji će doći.

Ali, sa darom nije isto kao i sa prestupom, pa 15
zato, ako su zbog prestupa jednog čoveka
mnogi umrli, koliko više će mnogi sigurno obi-
lovati zbog Božije milosti i dara milosti jed-
noga čoveka: Isusa Hrista! Znači, sa slobod- 16
nim darom nije isto kao i s posledicama greha
jednog čoveka; jer zbog posledice jednog pre-
stupa došao je sud koji je doneo osudu, a dar
milosti je došao posle mnogih prestupa i do-
neo je opravdanje! Jer, **ako je zbog prestupa 17**
jednog čoveka smrt zavladała posredstvom
tog jednog čoveka, koliko će više oni - koji
primaju izobilje milosti i dar pravednosti -
još bolje vladati u životu kroz ovog jednog
čoveka: Isusa Hrista!

Dakle, kao što je prestup jednog čoveka doneo 18
osudu svima, tako je i pravedno delo jednog čove-
ka donelo opravdanje koje daje život svima. Jer, 19
kao što su neposlušnošću [onog] jednoga mnogi
postali grešni, tako će i poslušnošću [Ovog] jedno-
ga mnogi postati pravedni.

Kada je Zakon dat, onda su obelodanjeni rastući 20
prestupi. Ali, gde se umnožava greh - tamo se još

više umnožava i Božija milost; kako bi - kao što je greh zavladao u smrti - tako je i milost zavladała pravednošću u večnom životu kroz našeg Gospoda Isusa Hrista! 21

*Mrtvi smo
grehu
a živi u
Hristu*

Šta ćemo onda reći? Da ostanemo u grehu da se milost umnoži? Nikako! Kako da mi i dalje živimo u grehu kada smo umrli grehu? Zar ne znate da smo svi mi - koji smo kršteni u Hrista Isusa - kršteni u njegovu smrt? Znači, **krštenjem smo zajedno s njim sahranjeni u smrt, kako bismo i mi živeli novim životom kao što je i Hrist Očevom slavom bio vaskrsnut od mrtvih!** Jer, kada smo ovako sjedinjeni s njim u njegovoj smrti, bićemo sjedinjeni i u njegovom vaskrsenju! Znamo da je naš stari čovek raspet s Hristom da bi se ukrotilo naše grešno telo, da ne budemo više sluge greha; jer: ko je umro - rešio se greha! 1

Ali, ako smo umrli s Hristom, verujemo da ćemo i živeti s njim, jer Hrist, koji je vaskrsnuo iz mrtvih, više ne umire! Smrt više ne gospodari nad njim! Smrću kojom je on umro, umro je grehu jednom zauvek; a životom kojim on živi - živi Bogu! Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grehu, a živima Bogu u Hristu Isusu. 2

Dakle, neka greh ne gospodari vašim smrtnim telom i ne odazivajte se njegovim požudama. Ne 3

6

dajte da udovi vašeg tela budu alati nepravde i greha, nego dajte sebe - takve oživljene od mrtvih - Bogu; a i svoje udove dajte Bogu kao alate pravednih dela. **Greh neće gospodariti nad vama zato što vi niste pod Zakonom, nego pod milošću!**

14

*Oslobođeni
smo za
poslušnost
Bogu*

Šta ćemo onda reći? Da grešimo zato što nismo pod Zakonom nego pod milošću? Nikako! Zar ne znate da, ako se nekome predate kao poslušne sluge, onda ste sluge onome kome ste pokorni: bilo da je to greh, koji vodi u smrt, ili je to poslušnost [Bogu], koja vodi u pravednost? Ali, hvala Bogu što ste se vi - iako ste bili sluge greha - svim srcem pokorili [Božijim] poukama kojima ste povereni. Da, oslobođeni ste od greha, a postali ste „robovi” pravednosti! Ovo ću reći onako, narodski (uzimajući u obzir slabost vašeg tela): kao što ste pre davali svoje udove da robuju nečistoći, što je vodilo sve većem bezakonju, tako sada dajte svoje udove da služe pravednosti, što vodi posvećenju. Dok ste bili robovi greha, bili ste „slobodni” od pravednosti. I, kakav ste plod tada donosili? Onakav kakvog se sada stidite! Jer, konačni ishod toga je - smrt. Međutim, sada kada ste oslobođeni greha i kada ste postali Božije sluge, vi donosite plod koji vodi posvećenju, a konačni ishod toga je - život večni! Jer, **plata za greh je smrt, a dar Božije milosti je večni život u Hristu Isusu**, Gospodu našem!

15

16

17

18

19

20

21

22

23

*Oslobođeni
smo od
Zakona*

Ili, braćo (govorim vama koji poznajete Zakon), zar ne znate da Zakon obavezuje čoveka samo dok je on živ? Jer i udata žena je vezana za muža samo dok je on živ, ali ako muž umre, onda je razrešena zakonskih obaveza kojima je bila vezana za muža. Dakle, ako ona ode s drugim, dok joj je muž živ, zvaće se preljubnica. Ali, ako joj muž umre, slobodna je od ovih zakonskih obaveza i ako se uda za drugoga neće biti preljubnica.

U ovom smislu, braćo moja, i vi ste posredstvom Hristovog tela umrli Zakonu da biste pripali drugome: Onome koji je vaskrsnut iz mrtvih - da bismo i mi donosili plodove Bogu! Jer, kada smo živeli telesnim načinom života, u našem telu su delovale strasti greha - koje su dodatno bile podstaknute Zakonom - pa smo tako donosili plodove smrti. Ali sada smo razrešeni obaveza Zakona - umrli smo onome što nas je držalo u ropstvu - tako da se više ne pokoravamo starom pisanom slovu nego novom životu u Duhu [Svetome].

*Zakon
nam otkriva
vlastitu
grešnost*

Šta onda da kažemo? Da li je Zakon greh? Nikako! Ali, bez posredstva Zakona ja ne bih znao šta je greh! Jer, na primer, ne bih znao šta je požuda da Zakon nije rekao:

Ne poželi!

A greh je zloupotrebio ovu priliku i u meni ras-	8
plamsao svakovrsnu požudu; a, inače, greh je bez	9
Zakona mrtav. I ja sam nekad živeo bez Zakona,	10
ali kada je došla zapovest, greh je oživeo, a ja	
sam umro! Tako sam otkrio da je baš ova zapo-	
vest, koja je trebalo da mi donese život, meni do-	11
nela smrt! Jer, greh je zloupotrebio ovu priliku	12
da me kroz zapovest prevari i ubije. [A Zakon?]	
Zakon je svet i zapovest je sveta, pravedna i dobra!	
Onda, da li je ovo dobro [od Zakona] meni done-	13
lo smrt? Nikako! Nego je greh, da bi se pokazao	
kao greh, kroz dobro meni izdejsstvovao smrt:	
da greh postane iznimno grešan kroz zapovest!	
Jer, znamo da je Zakon duhovan, ali sam ja te-	14
lesan: prodao sam se grehu i u njegovom sam	
ropstvu! Jer, [drugачije] ne mogu da shvatim	15
zašto radim to što radim: ono što želim - to ne	
činim, a činim to što mrzim! Ali, sada, kada či-	16
nim ono što ne želim, ja time potvrđujem da je	
Zakon dobar.	
Međutim, ovde se ne radi samo o tome da to činim	17
ja, nego da to čini greh, koji stanuje u meni. Znam	18
da ništa dobro ne stanuje u meni, to jest u mome	
telu, jer iako imam želju da činim dobro, nemam	
snagu da to i činim. Tako, ne činim dobro koje	19
hoću da činim, nego činim zlo koje neću! Znači,	20
ako činim ono što neću, onda nisam ja taj koji to	
čini, nego je to greh koji stanuje u meni.	

U svemu tome sam otkrio ovaj zakon: kada god
 hoću da činim dobro, zlo mi je uvek na dohvat
 ruke! Dakle, iako duhom i dušom uživam u Bo-
 žijem Zakonu, u sebi ipak prepoznajem druga-
 čiji zakon, onaj koji ratuje protiv zakona moga
 uma i koji me drži u ropstvu zakona greha, koji
 je u udovima moga tela. Jadan ti sam ja čovek!
 Ko će me spasiti od ovog smrtonosnog tela?
 [Zato,] Bogu hvala kroz Isusa Hrista, našega
 Gospoda!

Dakle, ja svojim umom služim Božijem Zakonu,
 a svojim telom zakonu greha.

8

*Živimo po
 Duhu Svetom*

Stoga, sad nema nikakve osude onima koji su u
 Hristu Isusu! Jer, Zakon Duha života u Hristu
 Isusu te je oslobodio od zakona greha i smrti!
 Ono što nije mogao učiniti Zakon, koji je još i bio
 oslabljen telom [*grešnom ljudskom prirodom*], to
 je učinio Bog: On je poslao svoga Sina u obličju
 grešnog tela da se obračuna s grehom i Sin je to
 i učinio i osudio je greh u telu da bi se praved-
 ni zahtevi Zakona mogli ispuniti u nama, koji ne
 živimo po telu, nego po Duhu! Oni koji žive po
 telu, teže za telesnim stvarima, a oni koji žive po
 Duhu, teže za onim što pripada Duhu. Težnja
 tela je smrt, a težnja Duha je život i mir. Zato je
 težnja za telesnim stvarima neprijateljski upere-
 na protiv Boga i ne pokorava se Božijem Zakonu
 - nije ni sposobna za to - a time i oni, koji žive po
 telu, ne mogu ugoditi Bogu.

Ali, vi ne živite po telu, nego po Duhu, jer Duh Božiji prebiva u vama! A ako neko nema Duha Hristovog, taj i nije Njegov. Znači, ako je Hrist u vama - iako je doduše telo mrtvo zbog greha - Duh je život zbog pravednosti! Dakle, ako u vama prebiva Duh Onoga koji je Isusa vaskrsao iz mrtvih, onda će On - koji je vaskrsao Isusa iz mrtvih - takođe oživeti i vaša mrtva tela svojim Duhom, koji prebiva u vama!

Zato, braćo i sestre, mi nismo više dužnici telu, pa da živimo po telu! Jer, ako živite po telu, onda morate umreti! Ali, ako Duhom usmrćujete telesna dela, onda ćete živeti!

*Po Duhu
Svetom smo
Deca Božija*

Sinovi Božiji su svi oni koje vodi Duh Božiji! Naime, vi niste primili duha ropstva, da opet živite u strahu, nego ste primili Duha usinovljenja, kojim [Bogu] kličemo: Oče! Tata! Duh [Sveti] lično svedoči, zajedno s našim duhom, da smo mi Deca Božija! A kada smo deca, onda smo i naslednici: naslednici Božiji i sunaslednici Hristovi! Kada imamo udela u njegovom stradanju, onda da imamo udela i u njegovoj slavi!

Zapravo, smatram da se muke sadašnjeg vremena čak ne mogu ni uporediti sa budućom slavom koja će nam se objaviti. Jer, [sveukupno Božije] stvorenje žarko iščekuje ovo otkrivanje sinova Božijih - zato što je Božija tvorevina potčinjena ništavnosti - iako ne svojevolljno, nego voljom

Onoga koji je nju potčinio - u nadi da će i sama
 tvorevina biti oslobođena od ropstva propad-
 ljivosti za slobodu slave dece Božije! Znamo
 da sveukupno Božije stvorenje zajedno uzdiše
 i muči se [*kao u porođajnim mukama*] sve do
 sada. I ne samo stvorenje, nego i mi sami, koji
 imamo prve plodove Duha, i mi dušom uzdiše-
 mo iščekujući puninu usinovljenja i iskupljenja
 našeg tela. Mi se ovom nadom spasavamo! A
 nada koja se vidi, nije nada; jer, ko se nada da će
 videti nešto što već vidi? Ali ako se nadamo ne-
 čemu čega još nemamo, onda to sa strpljenjem
 iščekujemo.

Tako nam i Duh pomaže u našoj slabosti; jer mi
 ne znamo za šta treba da se molimo, ali se sam
 Duh, neizrecivim uzdasima, zauzima za nas! A
 Bog, koji proniče srca, zna um Duha - jer se On po
 Božijoj volji zauzima za svete [*Hristove sledbeni-*
ke]. Znamo da Bog sve vodi na dobro onima koji
 ljube Boga i koji su pozvani u skladu sa Božijom
 svrhom. Jer, sve one koje je unapred prepoznao,
 njih je i predodredio da budu uobličeni prema liku
 Njegovog Sina, tako da je On Prvorođeni među
 svom braćom. A one koje je predodredio, one je i
 pozvao; a one koje je pozvao, njih je i opravdao - a
 one koje je opravdao, njih je i proslavio!

*Bog nas
 voli uvek
 i zauvek*

Šta ćemo, dakle, na to reći? Ako je Bog na našoj
 strani, ko će protiv nas? On nije poštdeo ni svo-
 ga Sina nego ga je predao za nas! Zar nam onda

neće i sve drugo s njim darovati? Ko će podići optužnicu protiv Božijih izabranika? Bog, koji ih opravdava? Ko ih osuđuje? Isus Hrist, koji je umro; i štaviše, vaskrsnuo, i koji je s desne strane Boga [Oca] i zauzima se za nas? Ko će nas rastaviti od Hristove ljubavi? Nevolje, stradanja ili progonstva? Glad ili krajnja oskudica? Opasnost po život ili mač? Baš kao što je pisano:

*Radi tebe se suočavamo sa smrću
tokom čitavog dana;
smatraju nas ovcama za klanje.*

Ali, u svemu ovome, mi smo krajnji pobjednici pomoću njega koji nas ljubi! Potpuno sam uveren da nas ništa - ni smrt ni život, ni anđeli ni poglavari, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni visine, ni dubine, ni bilo koje biće - ne može rastaviti od ljubavi Božije u Isusu Hristu, našem Gospodu!

9

*Božiji naum
spasenja
Jevreja i
neznabo-
žaca*

Istinu govorim u Hristu - ne lažem; Duh Sveti potvrđuje moju čistu savest - nosim u svom srcu silnu žalost i stalni nespokoj, do te mere da bih bio spreman da i sam budem osuđen i odsečen od Hrista, ukoliko bi to bilo na spase-nje Izrailjcima, mome narodu i rodu po telu! Izrailjce je Bog usvojio. Od njih proizilazi slava i Savez, i primanje Zakona, i obavljanje bogoslužjenja, i [prenošenje] obećanja... Njihovi su i praoci, a od njih je, po telu, i Hrist, koji je

iznad svega i svih: Bog blagosloven u sve veko-
ve! Amin!

Ne radi se o tome da je Božija reč izneverila, 6
nego o tome da nisu svi koji su potekli od Izrailja
- Izrailj. I nisu svi Avraamovi potomci, samim 7
tim, i njegova deca; nego [*kao što je pisano*]:

Tvoje potomstvo će se računati po Isaku.

Znači, deca po telu nisu time nužno i Božija deca, 8
nego se deca obećanja računaju kao potomstvo.
Jer, obećanje je glasilo ovako: 9

*Kada dođe pravo vreme, ja ću doći,
i Sara će imati sina!*

A to nije sve, nego je tako bilo i s Revekom, koja 10
je začela od jednog čoveka: Isaka, našeg pretka.
Ali sada, dok se [*ovi blizanci*] još nisu ni rodili i 11
dok još nisu učinili ni dobro ni zlo - da bi Božiji
naum izbora ostao na snazi (da ne zavisi od dela 12
nego od onoga koji poziva) - njoj je rečeno:

Stariji će služiti mlađemu!

Baš kao što je napisano: 13

Jakova sam zavoleo, a Isava sam zamrzeo.

Šta onda da kažemo? Da li je ovo nepravedno 14

s Božije strane? Nikako! Jer, kao što je rekao Mojsiju: 15

*Smilovaću se kome hoću da se smilujem,
i saosećaću s onim s kojim hoću da saosećam.*

Stoga, ne zavisi od onoga koji želi niti od onoga koji se trudi, nego od Boga koji je milostiv. Jer, 16
kako je i zapisano [Božije reči] faraonu: 17

*Ja sam te očuvao s određenom svrhom,
a to je da na tebi pokažem svoju silu
kako bi se moje Ime razglasilo po svoj zemlji.*

Tako, po svome izboru on ima milosti prema jed- 18
nome, a i po svome izboru on otvrdne svoje srce
prema drugome.

Sada ćeš mi reći: „Zašto nas Bog onda i dalje 19
okrivljuje? Ko se može usprotiviti njegovoj vo-
lji?” ali čoveče, ko si ti da se prepireš s Bogom? 20
Zar će materijal, koji se oblikuje, reći onome
koji ga oblikuje: „Zašto si me ovakvim načinio”?
Zar lončar nema prava da od iste smese ilova- 21
če napravi jednu posudu za svečanu upotrebu,
a drugu za svakodnevnu upotrebu? Šta ako se 22
Bog - iako je želeo da iskali svoj gnev i silu - ipak
strpljivo suzdržao i nije uništio posude gneva
pripremljene za propast, da bi obznanio bo- 23
gatstvo svoje slave na posudama kojima je data
milost - onima koje je unapred predodredio za

slavu? Da, to smo mi, koje je on pozvao, i to ne samo od Jevreja nego i od neznabožaca! A tako piše i u Osiji: 24
25

*Svojim narodom ću nazvati narod koji nije moj,
i nevoljenu ću nazvati voljenom!
I to na istom onom mestu gde im je rečeno:
'Niste moj narod',
oni će biti nazvani 'Sinovi Boga živoga!* 26

Isaija je razglašavao o Izrailju sledeće: 27

*Ako Izrailjskog naroda bude toliko
koliko ima i morskog peska,
ipak će samo Ostatak biti spasen;
jer uskoro će Gospod
u potpunosti ispuniti
svoju Reč na zemlji!* 28

Isaija je i ovo rekao: 29

*Ako nam Gospod nad vojskama
ne bi ostavio [preživelo] potomstvo,
postali bismo kao Sodoma
i izgledali bismo kao Gomora.*

Šta onda da kažemo? Neznabožački narodi, koji nisu težili pravednosti, oni su je ostvarili (dakle, ovu pravednost po veri); a Izrailj - koji je težio da ostvari pravednost putem zakona - nije uspeo da 30
31

ispuni ovaj zakon. Zašto? Zato što nisu težili da
ga dostignu verom, nego delima! Spotakli su se o
Kamen spoticanja; kao što je napisano: 32
33

*Evo, postavljam na Sionu
Kamen spoticanja i
Stenu sablažnjavanja;
a ko u njega veruje,
neće se postideti!*

10

Braćo [*i sestre*], ja srcem čeznem i molim se za
njihovo spasenje. Svedok sam da imaju revno-
sti za Boga, ali im ona nije prosvećena. Naime,
neshvatajući pravednost koja dolazi od Boga, i
nastojeći da uspostave svoju pravednost, oni se
nisu podredili Božijoj pravednosti. Jer, **Hrist**
je završetak Zakona - za opravdanje svakoga
koji veruje! 1
2
3
4

Mojsije ovako piše o pravednosti koja je zasno-
vana na zakonu: 5

Čovek koji je ostvaruje - živeće od nje.

Međutim, **pravednost koja se zasniva na veri**,
ovo kaže: „Ne govori u svom srcu: ‘Ko se može
uzdići na nebo (u smislu, da spusti Hrista)’; i ‘Ko
može otići u Bezdan (u smislu, da izvede Hrista
iz mrtvih)?’” Šta ovim zapravo kaže? 6
7
8

Reč je veoma blizu tebe:

na tvojim je usnama

i u tvome srcu!

*(A to je **Reč vere** koju mi obznanjujemo).*

Dakle, **ako svojim ustima priznaješ da je Isus Gospod, i ako veruješ u svom srcu da ga je Bog podigao iz mrtvih - onda ćeš biti spasen.** Jer, 9
 onaj ko **srcem veruje - taj je opravdan; i onaj koji to ustima priznaje - taj je spasen!** Uostalom, [Sveto] Pismo kaže: 10
 11

Neće se postideti niko ko veruje u njega!

Ovde nema nikakve razlike između Jevreja i 12
 Grka; **isti Gospod je Gospod svima, i jednako je milostiv svima koji ga prizivaju!** Jer: 13

Svako ko prizove Ime Gospodnje biće spasen!

Međutim, kako će ljudi prizvati nekoga u koga 14
 nisu poverovali? A kako će poverovati u nekoga za koga nisu čuli? I kako će čuti ako nema nekoga ko 15
 će [Hrista] obznanjivati? A kako će ga neko obznanjivati ako nije poslan [da to čini]? Zato i piše:

*Kako su divne noge onih koji idu
 i obznanjuju evanđelje!*

Ali, nisu se svi poslušno odazvali evanđelju. Zato 16
 je Isaija i rekao:

Gospode, ko je poverovao našoj poruci?

Dakle, **vera dolazi od slušanja, i to slušanja Hristove reči.**

17

Sada postavljam pitanje: zar Jevreji nisu već čuli? Svakako da jesu! [*I napisano je:*]

18

*Njihov glas se razleže po svoj zemlji;
i njihove reči stižu do nakraj sveta.*

A da pitam i ovo: zar Izrailj nije već razumeo? Mojsije je prvi rekao:

19

*Učiniću vas ljubomornim
na narod koji još nije [moj narod];
i učiniću vas ljutitim
na narod koji je nerazuman.*

Isaija je veoma hrabro izjavio:

20

*Otkrili su me oni
koji me nisu tražili;
i ja sam se otkrio onima
koji me nisu za to molili.*

A Izrailju je [*Gospod*] rekao:

21

*Bez prestanka sam pružao svoje ruke
prema neposlušnim i svojevoljnim ljudima.*

A sada, da pitam: da li je Bog odbacio svoj narod? 1
 Nikako! Pa i ja sam Izrailjac: Avraamov potomak 2
 iz Venijaminovog plemena. Bog nije odbacio svoj 3
 narod koji je izabrao predznanjem. Zar ne znate 4
 šta [Sveto] Pismo kaže o Iliji i njegovoj raspravi 5
 s Bogom protiv Izrailja? „*Gospode, oni su ubijali* 6
tvoje proroke, rušili tvoje žrtvenike; i jedini sam ja
ostao - a sada i mene hoće da ubiju!” Međutim, 7
 šta mu je Bog odgovorio na ovo? 8

*Sačuvao sam sebi sedam hiljada onih
 koji se nisu poklonili Vaalu!*

Isto tako i danas postoji Ostatak [*bogougodnih* 5
ljudi], koji je izabran milošću [*Božijom*]. Ali, ako 6
 se radi o milosti, onda se ne radi o delima, inače
 milost ne bi više bila milost.

I šta sada? Izrailj nije uspeo da ostvari ono što je 7
 želeo. Izabrani narod je to ostvario, ali su ostali- 8
 ma okorela srca kao što je i napisano:

*Bog im je dao duha pospanosti:
 takve oči da ne vide
 i takve uši da ne čuju;
 i to sve do dana današnjeg.*

A David kaže: 9

Neka im vlastita trpeza postane zamka,

klopka, mreža i kazna!
Neka im oči potamne da ne vide,
i neka im se leđa zauvek pogrbe!

10

A sada, da pitam: da li su se [Izrailjci] spotakli tako da bi sasvim propali? Nikako! Međutim, putem njihovog spoticanja došlo je spasenje neznabožačkim narodima, tako da su Izrailjci postali ljubomorni. E, sada, ako je njihov prestup [duhovno] obogatio svet, i ako je njihov neuspeh doneo [duhovno] bogatstvo neznabožačkim narodima, koliko će svima više značiti kada [Izrailjci] dožive ispunjenje punine [Božije volje].

11

12

Sada govorim vama, neznabožačkim narodima. Budući da sam Apostol neznabožačkim narodima - slavim [Boga] za ovu službu - ja nastojim da moj vlastiti [Izrailjski] narod nekako učinim ljubomornim, samo zato da bih spasao neke od njih. Jer, ako je njihovo odbacivanje prouzrokovalo pomirenje [Boga] sa svetom, šta će onda njihovo prihvatanje prouzrokovati drugo, ako ne: život iz mrtvih!

13

14

15

Ako je svet jedan deo od testa, koji se prinosi [Bogu] kao žrtva Prvih plodova, onda će i sve što se ispeče od njega biti sveto. I ako je koren [drveća] svet - onda su i sve njegove grane svete. Pa, ako su neke grane odlomljene, a ti - divlja maslina - nakalemljen si umesto njih (i tako sada i ti iz korena crpiš sočnost masline); onda se nemoj

16

17

18

hvalisati na račun tih grana! A ako se ipak budeš hvalisao, onda se seti da ne održavaš ti koren - nego koren tebe. Reći ćeš: „Grane su se odlomile, da se ja nakalemim.” Dobro; odlomljene su zbog njihovog neverovanja, a ti verom opstojavaš. Ali nemoj se zbog toga uzoholiti, nego imaj strahopoštovanje! Jer, kad Bog nije poštedeo ove prirodne grane, moguće je da neće poštedeti ni tebe. Prepoznaj strogost i dobrotu Božiju: strogost na onima koji su otpali, a dobrotu Božiju prepoznaj na sebi, naravno, ako ostaneš u ovoj dobroti - inače ćeš i ti biti odsečen. Bog će i Izrailjce - čak i takve kakvi jesu (osim ako baš tvrdoglavo ne ustraju u svome neverovanju) - ponovo da nakalemi. Bog može da ih ponovo nakalemi! Jer, ako si ti - koji po prirodi potičeš od divlje masline - nakalemljen na tebi neprirodnu sortnu maslinu, koliko lakše će se ove izvorne, sortne grane nakalemiti nazad na svoje maslinovo drvo!

Braćo [i sestre], kako ne biste pomislili da ste pametniji nego što jeste, želim da shvatite ovu tajnu: jedan deo Izrailjskog naroda je [duhovno] otvrdnuo - ali samo dok ne uđe pun broj nezna-božačkih naroda - a onda će sav Izrailj biti spa-sen; baš kao što je napisano:

*Osloboditelj će doći od Siona.
On će odstraniti bezbožnost od [potomaka] Jakova.
Biće to moj Savez s njima:
ukloniću njihove grehe!*

S jedne strane, u svetlu evanđelja, oni su neprijatelji [Božiji] - ali, to je radi vas! S druge strane, u svetlu [Božijeg suverenog] izbora, oni su [Božiji] miljenici - i to je zbog njihovih otaca! Jer, Bog nepovratno daje svoje darove i pozive [za službu]! Kao što ste i vi bili nepokorni Bogu - a sada vam je data milost zbog njihove nepokornosti - tako su i oni sada nepokorni zbog vašeg pomilovanja, da bi i oni bili pomilovani. Dakle, Bog je sve zatvorio u nepokornost kako bi se svima smilovao!

O, dubino bogatstva mudrosti i znanja Božijeg! Kako su nedokučivi njegovi sudovi i neistraživi njegovi putevi!

Zaista, ko je dokučio Gopodnju misao?

Ko mu je bio savetnik?

Ili, ko mu je poklonio bilo šta

da bi sada očekivao nešto zauzvrat?

Jer, sve je od njega, kroz njega i za njega! Njemu neka je slava zauvek! Amin!

12

Živeti novim
životom u
crkvi i svetu

Zato vas uporno podstičem, braćo [i sestre], da milošću Božijom prinesete svoja tela - kao živu i svetu žrtvu, ugodnu Bogu - i to neka bude vaša duhovna služba Bogu. Nemojte dozvoliti da budete utisnuti u kalupe ovoga sveta, nego se preobražavajte obnavljanjem svoga uma, kako biste mogli prepoznavati ono što je dobra, ugodna i savršena volja Božija.

Na osnovu milosti, koja mi je darovana, svakome od vas kažem da ne misli o sebi više nego što treba da misli; nego neka svako o sebi razborito prosuđuje u skladu sa merom vere, koju je Bog odmerio svakom od nas. Jer, kao što jedno telo ima mnoge udove - i nemaju svi udovi istu funkciju - tako smo i mi, mnogi, jedno telo u Hristu; a kao pojedinci smo jedan drugom udovi.

Dakle, imamo različite darove, već prema milosti koja nam je data, i zato: ko ima dar proroštva - neka govori [*Božiju Reč*] srazmerno veri; ko ima dar služenja - neka služi; ko ima dar poučavanja - neka poučava; ko ima dar ohrabrenja - neka [teši i] hrabri; ko ima dar davanja - neka daje velikodušno; ko ima dar upravljanja - neka to čini revnosno; a ko ima dar milosrđa - neka to čini radosno!

Neka vaša ljubav ne bude licemerna! Mrzite zlo, a priljubite se uz dobro! Volite jedan drugoga pravom bratskom ljubavlju i prestižite jedan drugoga u međusobnom poštovanju! Ne budite lenji u radu, nego budite gorućeg srca - Gospodu služite! Budite radosni u nadi, istrajni u nevolji i uporni u molitvi. Delite svoja dobra sa svetima koji su u potrebi i negujte gostoprimstvo.

Blagosiljajte one koji vas progone! Blagosiljajte - a ne proklinjite! Radujte se s radosnima a plaćite sa onima koji plaču. Među sobom budite

istomišljeni: ne povodite se za onim što uzvisuje, nego neka vas privlači ono što je ponizno. Ne budete uobraženi. Nikome ne uzvraćajte zlo za zlo, nego pazite da činite ono što je dobro u očima svih ljudi.

17

Ako je moguće - koliko od vas zavisi - živite u miru sa svim ljudima. Dragi moji, ne svetite se sami, nego ostavite to Božijem gnevu, jer je zapisano:

18

19

Moja je osveta - Ja ću uzvratiti

kaže Gospod. Nego,

20

Ako je tvoj neprijatelj gladan - nahrani ga;

ako je žedan - daj mu da pije.

Jer, ako tako učiniš,

lice će mu se zacrveniti od stida i srama.

Nemoj da te zlo savlada, nego ti savladaj zlo do-
brim!

21

13

*Odnos
prema
sekularnoj
vlasti*

Neka se svako potčinjava pretpostavljenim autoritetima, jer nema postojeće vlasti koja nije od Boga - Bog je nju postavio! Stoga, ko se suprotstavlja vlasti protivi se i autoritetu Božijeg poretka; a koji se protive, sami će na sebe navući osudu. Jer, vladari ne ulivaju strah onima koji čine dobra dela, nego onima koji čine zlo. Ako hoćeš da se ne bojiš vlasti onda čini dobro i dobićeš pri-

1

2

3

znanje zbog toga. Vlast je sluga Božiji za tvoje dobro. Ali, ako činiš zlo, onda se plaši, jer ona ne nosi mač uzalud. Ona je sluškinja Božija koja iskaljuje gnev na počiniocima zla. Zato treba da joj se podredimo, ne samo zbog [straha od] gneva, nego i zbog savesti. Uostalom, zato i plaćate poreze; pa i oni, koji se time bave, službenici su Božiji. Svakome dajte ono što mu pripada: kome porez - porez; kome carinu - carinu; kome poštovanje - poštovanje; kome čast - čast.

*Ljubav je
ispunjenje
Zakona*

Ne budite nikom ništa dužni - osim da volite jedan drugoga! Jer, ko voli drugoga - ispunio je Zakon! Zapovesti: *Ne čini preljubu, Ne ubij, Ne ukradi, Ne poželi* - i bilo koja druga [Božija] zapovest - sve se svode na ovu: *Voli svoga bližnjega kao samoga sebe*. *Ljubav bližnjemu ne čini ništa loše. Dakle, ljubav je ispunjenje Zakona.*

Činite tako, znajući u kakvom vremenu živimo i da je došlo vreme da se probudimo iz sna, jer nam je sada spasenje bliže nego kad smo poverovali. Noć je odmakla, a približio se dan. Zato odbacimo dela tame i naoružajmo se oružjem svetla. Živimo ugledno i dostojno dana - ne u žurkama i pijankama, ne u bludu i raskalašnosti, ne u svađi i zavisti - nego se obucite u Gospoda Isusa Hrista i ne razmišljajte o zadovoljavanju svog požudnog tela.

*Ljubav prema
onima koji veruju
drugačije od nas*

Prihvatite i onoga ko je slab u veri, ali ne zato da biste se raspravljali oko različitih mišljenja.

14

1

Neko veruje da sme sve da jede, dok slab u veri 2
jede samo povrće. Koji jede sve, neka ne pre- 3
zire onoga što ne jede, a ko ne jede sve, neka ne
osuđuje onoga koji jede - jer Bog ga je prihvatio.
Ko si ti da sudiš tuđem služi? On samo pred svo- 4
jim gospodarom ili stoji ili pada - a stajaće, jer ga
Gospod može održati!

Isto tako, neko razlikuje dan od dana, dok je za 5
drugoga svaki dan jednak. Neka samo svako bude
potpuno uveren u svoje mišljenje. Oni koji po- 6
štuju određene dane, čine to iz poštovanja prema
Gospodu; a ko jede sve jednako, Gospodu na slavu
jede, jer se Bogu zahvaljuje. I ko ne jede [sve], radi
Gospoda ne jede i tako se zahvaljuje Bogu.

Zapravo, niko od nas ne živi za samoga sebe i 7
niko za sebe ne umire. Jer, ako živimo - Gos- 8
podu živimo; i ako umiremo - Gospodu umiremo.
Dakle, bilo da živimo ili da umiremo - mi pripada-
mo Gospodu. Hrist je zato umro i oživeo da bi i 9
mrtvima i živima mogao biti Gospod! A ti - za- 10
što brata svoga sudiš? Ili ti - zašto prezireš svo-
ga brata? Pa svi ćemo stati pred Božiji sud! Jer, 11
pisano je:

*Života mi moga (Gospod govori!),
svako će mi se koleno prikloniti
i svaki će jezik mene Bogom priznati!*

Dakle, svaki od nas će za sebe dati račun Bogu. 12

*Ljubav je
uviđavna*

Zato ne sudimo više jedan drugome, nego radije razmišljajmo o tome kako da ne budemo svome bratu kamen spoticanja i zamka [*greha*]. Dobro znam i uveren sam u Gospodu Isusu da ništa samo po sebi nije nečisto; nego samo ako neko smatra da je nešto nečisto - onda je to za njega [*ili nju*] nečisto. Međutim, ako je tvoj brat žalostan zbog jela, onda ti već ne postupaš po ljubavi. Nemoj da svojim jelom upropastiš onoga za koga je Hrist umro.

Nemojte dozvoliti da se o dobru, koje činite, govori kao o zlu. Jer, carstvo Božije nije [*šta i kada*] jesti i piti, nego [*kako*] živeti u pravednosti, miru i radosti u Duhu Svetome. Ko ovako služi Hristu, prihvaćen je od Boga i cenjen od ljudi. Stoga, trudimo se oko svega što stvara mir i doprinosi uzajamnoj izgradnji. Ne ruši Božije delo zbog jela. Zaista je svako jelo dobro, ali je zlo ako spotičeš druge da padnu zbog tvoga jela. U tom smislu, dobro je ne jesti mesa i ne piti vina; odnosno, dobro je ne činiti bilo šta od onoga što sapliće tvoga brata [*i sestru*].

Ono što veruješ [*o ovim stvarima*], imaj to za sebe pred Bogom. Blago onom koji ne osuđuje samoga sebe za ono što [*čini i što*] smatra da je dobro. Međutim, ko se dvoumi - osuđuje se ako jede, jer ne jede po veri; a sve što nije po veri je greh.

*Ljubav je
nesebična*

Mi, koji smo jaki, moramo da podnosimo slabosti nejakih, a ne da ugađamo sebi. Trebalo bi da svako od nas ugađa bližnjem s plemenitim ciljem izgrađivanja bližnjeg. Jer, čak ni Hrist nije ugađao samom sebi, nego, kao što je zapisano:

*Pogrdi onih koji su se Tebi rugali,
pale su na Mene.*

A sve što je u prošlosti bilo zapisano, zapisano je [unapred] za našu pouku, kako bismo u verdostojnosti i ohrabrenju [Svetoga] Pisma mogli imati nadu. A Bog, [Izvor] istrajnosti i ohrabrenja, neka vam da da živite u međusobnoj slozi i u skladu s Hristom Isusom, kako biste jednodušno i jednoglasno slavili Boga i Oca našega Gospoda Isusa Hrista.

Stoga, prihvatajte jedni druge baš kao što je i vas Hrist prihvatio na slavu Božiju. Kažem vam da je Hrist poslužio *Jevrejima* [doslovno: *obrezanim*] radi istine Božije - da potvrdi obećanja data praocima - i radi toga da neznabošci mogu slaviti Boga za njegovu milost. Kao što je zapisano:

*Zato ću te ispovedati među neznabošcima
i pevati hvalospeve tvome imenu!*

I opet je rekao:

Neznabošci! Radujte se s njegovim narodom!

I opet:

11

*Slavite Gospoda, svi neznabošci!
Neka svi narodi njega slave!*

I Isaija opet kaže:

12

*Doći će Izdanak iz korena Jesejeva,
i to onaj koji će vladati nad neznabošcima.
U njemu će neznabošci steći svoju nadu!*

A sada, Bog nade neka vas ispuni svakom radošću i mirom u veri, tako da silom Duha Svetoga imate nade u izobilju!

13

Misionarska
služba
Apostola
Pavla

Lično sam uveren da ste vi, braćo moja i sestre, puni dobrote i puni znanja, i da ste sposobni poučavati jedni druge. Ali, i pored toga, otvoreno sam vam pisao o nekim stvarima kako bih vas podsetio na njih. Jer, meni je Bog dao ovu milost da budem služitelj Isusa Hrista neznabošcima, i to u svetoj službi širenja Božijeg evanđelja, kako bi neznabošci bili Bogu ugodni žrtveni prinos, koji je posvećen Duhom Svetim.

14

15

16

Zato imam osnove da se u Hristu Isusu hvalim svojim radom za Boga, jer se ne bih usudio da kažem bilo šta drugo osim onoga šta je Hrist kroz mene ostvario i zadobio poslušnost neznaboža-

17

18

ca: kroz moje reči i dela, silom znakova i čudesa, 19
 silom Duha Božijeg... Tako sam ja - od Jerusali-
 ma pa sve do Ilirika - u potpunosti obznanjivao 20
 Hristovo evanđelje, pri čemu sam uvek pazio
 da ne propovedam evanđelje tamo gde je Hrist 21
 već poznat, da ne bih gradio na tuđem temelju,
 nego kao što je pisano:

*Videće ga oni kojima ništa nije rečeno o njemu,
 i razumeće oni koji nisu čuli.*

Zbog toga sam mnogo puta i bio sprečen da do- 22
 đem kod vas. Ali sada, nemajući više polja rada 23
 u ovim krajevima, a kako već godinama želim da
 dođem k vama, to ću i učiniti kad budem išao 24
 u Španiju. Naime, nadam se da ću vas na tom
 proputovanju posetiti i da ćete me vi poslanjem
 ispratiti na nastavak mog puta, nakon što ću ba-
 rem donekle uživati u zajedništvu s vama.

Međutim, sada idem u Jerusalim, služeći sveti- 25
 ma; jer su Makedonija i Ahaja sa zadovoljstvom 26
 odlučile da podele svoja dobra sa onim svetima
 u Jerusalimu koji su siromašni. Učinile su to 27
 sa zadovoljstvom, a i duguju im, jer ako su ne-
 znabošci postali učesnici u njihovim duhovnim
 dobrima, onda su i oni dužni da im posluže sa 28
 svojim materijalnim dobrima. Dakle, kada ovo
 završim i kada im predam ono što je za njih saku-
 pljeno, uputiću se k vama na svom putu za Špa-

niju, i znam da ću - kad svratim do vas - doći u
punini Hristovih blagoslova. 29

Braćo [*i sestre*], preklinjem vas našim Gospo- 30
dom Isusom Hristom i ljubavlju Duha da se bo-
rite sa mnom moleći se Bogu za mene, da me 31
Gospod izbavi od nepokornih ljudi u Judeji, da
moja služba Jerusalimu bude prihvatljiva sve-
tima, tako da, Božijom voljom, mogu radostan 32
doći kod vas i odmoriti se s vama. A sada, Bog 33
mira neka bude sa svima vama! Amin.

16

*Zaključne
napomene i
pozdravi*

Preporučujem vam sada našu sestru Fevu, koja 1
služi u crkvi u Kenhreji, da je primite u Gospodu 2
onako kako dolikuje svetima, da joj pomognete u
svemu što joj zatreba od vas, jer je ona mnogima
bila zaštitnica, pa i meni samom.

Pozdravite Prisku i Akilu, moje saradnike u Isu- 3
su Hristu. Oni su, za moj život, spremno pod- 4
metnuli svoj vrat! I ne zahvaljujem im samo ja,
nego i sve crkve neznabožaca. A pozdravite i 5
crkvu u njihovoj kući!

Pozdravite i mog dragog Epeneta, koji je prvenac
iz Azije za Hrista!

Pozdravite i Mariju, koja je mnogo truda uložila 6
za vas!

Pozdravite Andronika i Juniju, moje rođake, koji su bili sa mnom u zarobljeništvu, koji su ugledni apostoli i koji su u Hristu bili pre mene!	7
Pozdravite mog voljenog Amplijata!	8
Pozdravite Urbana, našeg saradnika u Hristu; i mog dragog Stahija!	9
Pozdravite Apela, koji je prekaljen u Hristu; i sve Aristovulove!	10
Pozdravite mog rođaka Irodiona; i pozdravite sve Narkisove koji su u Gospodu!	11
Pozdravite Trifenu i Trifosu, koje vredno rade u Gospodu! Pozdravite dragu Persidu, koja se mnogo trudila u Gospodu!	12
Pozdravite Rufa, izabranog u Gospodu; i majku njegovu - i moju!	13
Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Ermiju, Patrova, Erma i braću koja su sa njima.	14
Pozdravite Filologa i Juliju, Nireja i njegovu sestru, i Olimpa i sve svete koji su sa njima.	15
Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem. Pozdravljaju vas sve Hristove crkve!	16

Preklinjem vas, braćo [*i sestre*], čuvajte se onih 17
 koji stvaraju razdore i prostor za spoticanje u
 veri, jer se oni suprotstavljaju poukama koje ste
 vi naučili. Klonite ih se. Takvi ne služe našem 18
 Gospodu Hristu, nego svojim telesnim apetiti-
 ma; a sladunjavim i laskavim rečima zavode srca
 prostodušnih ljudi. Iako je vaša poslušnost na- 19
 daleko čuvena - zbog čega se ja radujem zbog
 vas - ipak bih hteo da budete [*još više*] mudri za
 dobro, a bezazleni za zlo. A Bog mira će brzo 20
 smrviti Satanu pod vašim nogama.

Milost Gospoda našega Isusa sa vama!

Pozdravlja vas moj saradnik Timotej, i moji ro- 21
 đaci: Lukije, Jason i Sosipatar!

Pozdravljam vas u Gospodu i ja, Tertije, koji sam 22
 zapisao [*diktat teksta*] ove Poslanice.

Pozdravlja vas Gaj, moj domaćin i domaćin cele 23
 crkve!

Pozdravlja vas gradski blagajnik Erast i brat
 Kvart! *

*Dvadeset četvrti stih je izostavljen, jer je ovaj prevod usklađen sa
 dva najstarija sačuvana manuskripta tekstova evanđelja: **p66** (II vek,
 lokacija: Ženeva – P. Bodmer II) i **p67** (II vek, lokacija: Barcelona),
 u kojima nema ovog teksta.

Hvalospev
Bogu

Onome koji može da vas osnaži
po mom evanđelju i propovedanju Isusa Hrista -
po otkrivenju tajne koja je vekovima bila prikrivena,
a sada je otkrivena kroz proročka Pisma
i po zapovesti večnoga Boga
obznanjena je svim narodima
da poveruju i pokore se veri -
jedinome mudrom Bogu,
kroz Isusa Hrista, slava zauvek!
Amin.

25

26

27

Audio verzija Poslanice Rimljanima
koju je napisao Apostol Pavle:

Izdaje:
Udruženje Ikonos
Poštanski pregradak 37, 11060 Beograd

Odgovara:
mr Draško Đenović

Urednik:
mr Draško Đenović

Prevod:
dr Dimitrije Popadić

Lektura:
mr Marija Kožul

*Lektura autentičnosti kulturnog konteksta
izvornog teksta:*
mr Aleksandar Šibul

Korektura prevoda sa izvornog teksta:
msr Justina Šibul

*Lektura interpunkcije u svetlu
teoloških implikacija:*
mr Ladislav Repić

*Lektura terminologije u svetlu
pravoslavne teologije:*
dr Svetislav Rajšić

*Lektura terminologije
u svetlu katoličke teologije:*
dr Leonardo Beg

*Lektura terminologije u svetlu
protestantsko-evanđeoske teologije:*
mr Đorđe Todorović Gvozdenović i
mr Darijo Šehić

Lektura kontekstualne terminologije:
mr Cveta Popadić

Korektura:
mr Nada Pilić i mr Petar Pilić

Čitanje teksta za audio verziju:
mr Ivan Božer

Naslovna strana i dizajn:
Vladimir Jajin

Prelom:
Ivana Jajin

Štampa:
EuroDream d.o.o. - Nova Pazova

Tiraž:
500

ISBN: 978-86-83661-71-8

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

279-248.42

**POSLANICA Rimljanima koju je napisao Apostol
Pavle** / [prevod Dimitrije Popadić]. - Beograd : Ikonos,
2024 (Nova Pazova : Euro Dream). - 46 str. ; 15 cm

Tiraž 500.

ISBN 978-86-83661-71-8

COBISS.SR-ID 152322057

²⁹ ὅτι οὗς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. ³⁰ οὗς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὗς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὗς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

³¹ Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; ³² ὁ γὰρ τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμ

neće i sve drugo s njim darovati? Ko će podići optužnicu protiv Božijih izabranika? Bog, koji ih opravdava? Ko ih osuđuje? Isus Hrist, koji je umro; i štaviše, vaskrsnuo, i koji je s desne strane Boga [Oca] i zauzima se za nas? Ko će nas rastaviti od Hristove ljubavi? Nevolje, stradanja ili progonstva? Glad ili krajnja oskudica? Opasnost po život ili mač? Baš kao što je pisano:	33
	34
	35
	36

*Radi tebe se suočavamo sa smrću
tokom čitavog dana;
smatraju nas ovcama za klanje.*

Ali, u svemu ovome, mi smo krajnji pobjednici pomoću njega koji nas ljubi! Potpuno sam uveren da nas ništa - ni smrt ni život, ni anđeli ni poglavari, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni visine, ni dubine, ni bilo koje biće - ne može rastaviti od ljubavi Božije u Isusu Hristu, našem Gospodu!	37
	38

9 ¹ Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυροῦσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ² ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος ὁδὸν τῇ καρδίᾳ μου. ³ ἠὲ ἡμέραν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθε

Audio verzija
Poslanice
Rimljanima
koju je napisao
Apostol Pavle:

